

BÁGER GUSZTÁV

Walt Whitman blues

*Hallom Magyarország dalát,
sokféle énekét botlásoknak, nyűgnek.
Az asztalost, ki elvágta ujját, és táppénzen vegetál,
a fodrászt, akit kilakoltatnak épp,
a brókert, ki elúszott milliók miatt zokog,
hallom az ügyvédet sanzont dúdolni, kit baleset ért,
a fejszerűlés óta nem emlékszik semmire,
hallom az elszánt hit apostolát, ki nem adja fel a hűség bástyáit,
dicséri az Örökvalót csakazértis,
hallom a megtévedt könyvelőt, a piramisjátékok, a devizahitelek áldozatát,
hallom az orvost, ki rács mögött senyved egy műhiba miatt,
az első könyves költőnőt,
ki máris celebként fényképezkedik,
hallom, hogy zúg a vasárnap délután,
hallom a földjéről kiszorult őstermelőt,
látom őt is kivénhedt lova nyakán lógva sírni,
s hallom a munkanélküli hallgatását,
ki kölcsön laptopján pókerarccal pasziánszozik.
S a nők reményét dúdoló én is, az anyákét,
hogy van még ima, szolgálát, játék,
s ha jajveszékeléseink az éj beissza,
a kisimított ég alatt beáll a csend,
kinyílnak lelki szemeink,
s látjuk a képet,
mit szívünk el nem ereszthet:
a koponyák hegyén
a középső keresztet.*

Kertben

*Az Ethosz az iránytűnk.
Ez csak frázis. Szerinted.*

*Gyümölcsöt szakítasz,
zsonglörködész vele.*

*Mondhatsz, amit akarsz.
Addig gyomlállok kicsit.*